

בעזרת

השם

ספר

קדושה וצניעות השלם

ליקוטים בסדר הנהגת הזיווג

ומאמרי התעוררות וחיוזוק בענין קדש עצמך במותר לך
ועוד הרבה ליקוטים בענינים שונים בהנהגת הבית
כאשר יראה הקורא בפנים הספר

חובר בעוה"ש"ת על ידי

הגה"צ המקובל רבי דניאל פריש זצוקללה"ה

בעל מחבר ספר מתוק מדבש פירוש על הזוהר הקדוש

—

ועתה נדפס בעוה"י מחדש ברוב עמל ויגיעה עם הרבה
הוספות מועילות ונחוצות אל האברך היקר כמבואר בהקדמה
וכאשר תשופנה עין הקורא וההוגה בספרנו

שנת תשע"ב לפ"ק

פעיה"ק ירושלים ת"ו

למוזהיר ולגוזר

אברך יקר! הספר מיועד אך ורק לאברכים, והאחריות מוטלת עליך
שלא יגיע לידי ילדים ובחורים, על כן תצניע הספר במקום מוסתר,
ואפילו אם ילדך עדיין פעוטים הוזהר בזה, כי לפעמים יזדמן לביתך
איזה בחור או ילד ומבלי שימת לב יעיינו בספר, וזה יכול לגרום
נוק גדול בנפשם ח"ו, ודי למבין

התנצלות המו"ל

היה והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר מבורר ומנופה כסולת נקיה בלא
שגיאות, ובכל זאת כבר אסר נעים זמירות ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו
אי אלו טעויות הדפוס וכדומה. בקשתנו מכל הלומד בספר באם ימצא טעות כל שהיא
להודיענו, ותודתנו נתונה בזה למפרע, כדי שנוכל לחקנו בהוצאה הבאה בע"ה.

①

כל הבעלות והזכויות שמורות להמו"ל

אין לשכפל, להעתיק, לעלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לסדר
או לקלוט בכל דרך ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני או אחר - כל
חלק שהוא מהחומר שבספר זה. הן ליחיד הן לשמש מסחרי מכל סוג
שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב
מהמו"ל.

נדפס בארץ ישראל

Printed In E. Israel

הספר אפשר להשיג

בטל. 02-50-222-33

ת.ד. 5315

פניה"ק ירושלים תוכב"א

מפתח הפרקים

בג	יסוד מצות הקדושה
לח	מצות פריה ורבייה
לח	עבודת האדם בעולם לכבוש תאוותו
נד	מצות קדושים תחיו
נמ	קיום המצוות בקדושה
עד	תועלת המתקדש לודעו
פו	מהות הקדושה
צו	מוסר והתקדושות להתקדש
קט	עברו את ה' בשמחה
קכח	הבון לקראת אלקד ישראל
קלד	תפלה לפני היוזוג
קמג	דעים וענינים שונים בענין היוזוג
קנא	סדר הנהגת היוזוג במחשבה
קסג	סדר ההנהגה בדיבור ובמעשה
קעט	הנהגות אהרן היוזוג
קפא	מבילת עזרא
קפה	זמני העונת
רמו	אזהרות שונות
רכז	וחיה מחנך קדוש
רמ	איסור נבלות הפה
רמז	ונשמרת מכל דבר רע
רנז	ענין סקריה לילה
רסד	הנהגת איש וביתו
רפה	מלבושי צניעות
שכד	לקושים נחוצים בענין שידוכים
שנו	שערי הקדושה לדראב"ד
שעט	ראשית חכמה שער הקדושה - פרק ששה עשר
תמ	מגדת המאור
תנ	מאמר דברי קדושה
תעב	מאמר קדושת ישראל

קדושה

חוק הענינים

וצניעות

ש

תוכן הענינים

יז	הקדמה למתדורה הנוכחית
יח	הקדמת המחבר
כג	יסוד מצות הקדושה
לג	וזאת למודעי
	ליסוד הלכות שעה * ליסוד הלכות טרה * עשה לך רב * דרך התורה
לח	פרק א מצות פריה ורבייה
	* מצות הנשואין * מעלת הנשואין
לח	פרק ב עבודת האדם בעולם לכבוש תאוותו
	* עבודת האדם בעולם להכשיר התאוה כפי יכלותו ליום ה' * תועלת התאוה בעולם שכשכבודתו יצוים האדם תענוג עליון * בעשיית מצוה זו בראי עיני מעלת האדם וקדושתו * על ידי קדושתו לא יוכל עשו להתגבר על מופיו * המתקדש עצמו וקרא "בעל תורה ובעל מצות" * עליו המעשה יזכה לרוח כושל ברוחו * ערך איש יהודי לומר לתאוותיו זו * הוודו בקדושה הוא מקור הברכה * תנה בני לבך לי * אדם מקדש עצמו מלמטה מקדשן אותו הרבה מלמעלה * השולט על יצרו נקרא חכם * הדרך אשר ישכון אור ה' עליו * בזה ניכר מותר האדם מן הבהמה * המטאמ מתאוותיו יזכה שדליב יהיה משכן להו * כשראדם מוכנע תאוה זו כאשר יוכל הוא שוכן לקדושה * המוכנע תאוה זו מניקל לו להכניע שאר התאוות * ע"י ששתאסק מלמלא תאוותיו יזכה המורתם לתענוגים ורוחניים * על ידי התגברות על התאוות יזכה לרב טוב הצפון * אם איש הולך אחר תאוותיו הוא כשדה אשר ברכו ה' * כשראדם מורש מן התאוה מתעלה מעלה מעלה * המסעש תאוותיו מכלל קליפת הפעור * המסעש מתאוותיו יזכה לאור פני מלך היום * החכם עניו בראשו * אם יסעש מתאוותיו יזכה להשראת השכינה ואור הקדושה יסובבו * אם יסעש קצת דעתו בתענוגי הרבל יזכה לפתוחת הלב * עבודתו מן ישראל הוא לשלוט על תאוותו * ע"י שיתקדש לא יעטרך להודוך כעבר דומר * יערף למעשיו קדושה ואהבת ה' * כשראדם מלמלא תאוותו יזכה לשלוט על המס"א * המתקדש עצמו יזכה לעצל מכל עבירות והרהורים רעים * יסעש במעשה זו וע"ז יחליש כח המתאוה * כשתוקפו התאוה הענינה לדחותו

במקצבו ודע שילד באותה שעה ממשיכים עליו רוח הטומאה וכל ימיו יהיה בטומאה. דהא בנינא ויסודא דיליה איהו במקצבו רב ומקיף מכל מקצבא דעלמא כי הבגן והיסוד שלו הוא בטומאה גדולה וחזקה מכל טומאות שבועולם. דמקד דקריב בר גש לגבי נדה ההוא מקצבו דלוג עלוי כי מיד שאדם קרב אל הנדה אותה הטומאה דולגת עליו דקתיב וקרו נדה עליו פי' שהטומאה דולגת עליו.

וכמה לא מעלו איזה אנשים שאינם מקפידים בניעת יד ליד א' בבגדה, ונורמים רעה לעצמם המתדבקים בסטרא אחרא, ושוחקים ומקלים ראש, והוא עון תדירי, ודברים אלו הם חמורים מאוד, אם מצד הדין הטומאה אשר נדבק בה, וגם זה גורם כי הסטרא אחרא כבר מוחזק בהם, וכשתסודר לא תפרד מהם, ועל ידי זה מרעה אל רעה יצאו, והנזק יתרם לעולליהם, ועוד שדבר זה מורה שאינו מאמין בדברי ר"ל שאסור כל זה. (עבודת הקודש מורה באמצע את ה')

ד'. וברוקח (פי' ש"ח) מביא מעשה בתלמיד אחד שמת ולא הלכו אחר מצותו עשרה בני אדם, התחיל חבירו לכבות אמר זו תורה זו שבת, פקח הקב"ה עיניו בחלום, ואמר לו חבירך לא עבר עבירה מיסוד, כי אם פעם אחת עברה אשתו נדה לפניו ונגע בבגדיה, לכן הגבו עבירה מסוג, בו בלילה ראה את חבירו מהלך בתוך הפרדס בתוך המעין של מים בתוך גן עדן, עיין שם.

ה'. אסור להקל בדיני הרחקה אף על פי שירגישו על ידי זה בני אדם, וכתב הש"ך (סימן קצ"ה ס"ק י"ז) בשם מהרש"ל שנתקבצו כל הקהלות ועשו חרם על מי שמוקל בדיני הרחקה בכדי שלא ירגישו בני הבית. (כמה בוקר עמוד ד"ה)

ו'. אסור להקל בשום דבר מדיני הרחקה שנאסר בשו"ע ובפוסקים, אף על פי שחושב בעצמו שדברים כאלו לא יעוררו אצלו שום חובה או קריבה, וזה לשון ספר החינוך (מצות קס"ח). אין אדם רשאי לזוז במיסודו השכי, ואף על פי שהוא מוצא עצמו חשוך התאווה קצת, לא יאמר בין שאני מוצא עצמי בן מה אכפת לי וכו' כי יודע אני בעצמי שלא יתעורר דבר בקר, שדרכה אסרו בן תבשלו, עיין שם.

לז. בענין איסור הסתכלות במקומות המכוסים כשהיא טהורה

זח. הנה ספר זה נכתב לאברכים הרוצים להתנדב בקדושה וטהרה ורוצים לעמוד בכל הנסיונות, רק מחפשים עצות איך להתגבר עליהם, על בן למותר לבאר חיוב שמירת העינים מלהסתכל בנשים אחרות אשר הוא מותר על זה מן התורה בלאו דולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם.

אמנם גם בענין הסתכלות באשתו במקומות המכוסים צריך האבך לקדש עצמו במותר לו, ולהתנהג בקדושה ובצניעות כראוי לכל בר ישראל עבר ה', כדלהלן.

לפ. אותא בנמרא (נדרים דף ד ע"א ודף כ ע"א). סומן מפני מה הויין מפני שמסתכלים באותו מקום, וכתב הראב"ד (בספר כעלי הנפש ספר הקדושה) וזה לשונו, פירוש שמסתכל שם בשעה שרצה לשמש, ואף על פי שבשעת מעשה מצניע עצמו, כיון שעשה בן סמוך לתשמיש בזה עצמו ונדג בה מרג הפקר, וכל שבן אם מסתכל באר"מ שלא בשעת תשמיש שהוא מרג הפקר, והוא משסה היצר בעצמו, עכ"ל, וכן נפסק בשו"ע א"ח סי' ר"ט (סעי' ד). ומוסיף שם שעובר על והצנע לכת, ומעביר הכתשה מעל פניו.

מ. ולענין הסתכלות בשאר מקומות המכוסים שבאשתו, הנה באשתו נדה כבר נפסק בשו"ע (סימן קצ"ה סעיף ז) שהוא אסור כדלעיל.

נא. ולענין כשהיא טהורה, הנה חז"ל כללו דבר זה במדת הצניעות, פירוש שצניעות היא שלא להסתכל במקומות המכוסים שבאשתו בליל, ואף שבתו מדת צניעות זאת, כמו שמוכא בנמרא וסכת דף נג ע"ב. מעשה באדם אחד שנשא אשה נידמת ולא הכיר בה עד יום מותה, אמר רבי, בא וראה כמה צנועה אשה זו שלא הכיר בה בעלה, אמר לו רבי היא זו דרכה בכך, (ולכסות כל אשה עצמה וכי"ש זו שהיתה צנועה לכת, רש"י) אלא כמה צנוע אדם זה שלא הכיר באשתו.

נב. ועוד איתא בנב"י (ב"ב דף טז ע"א) אברהם אפילו ברדייה לא איסתכל, דכתיב (בראשית י"ב) הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את מכלל העניקא לא הוה ידע לה, ומיירי במקומות המכוסים, וכדאיתא שם.